

serbski, tež wšě džěci serbski rozumja a ze staršimi powědaju; tola wotrostli hólcy počínaju tež němcować, dokelž „je to bóle fajn“. — W Lěžynach a Wóseńcku rěča drje jenož hišće starši ludžo (přez 30-lětni) serbski, stej to najbóle přeněmčenej wsy wosady. — Ze Šwjelu powěda kóždy serbski, štóž móže. — W poslednich 10 lětach staj w Skjarboścu jenož dwaj serbskej pohrjebaj byłoj, druzy dadža so němscy „zakopać“, hižo tohodla, dokelž je ćežko serbskeho fararja dostać, hdyž je wosadny němski. — W Skjarboścu su sebi tež z džěla knježnički při přeněmčowanju wotrohi zaslužile. Tak je n. př. wěsta knježna von Klitzing kóždemu Serbej, kiž je ju němski postrowił, šesćerak (6 pjenjezkow) dariła. — Hišće před 30 lětami pak dyrbyeše tamniši překupc Heinsius serbskich pomocnikow měć, dokelž ludžo wot njeho jako němscy rěčaceho njekupowachu, ale stajnje jenož wšo sebi wot jeho serbskich pomocnikow serbski žadachu.

XIV. Wosada: Dobryń z Wóseńkom.

Tuta wosada ma tři cyrkwje, mjenujcy we Wjelikim Dobrynju, Małym Dobrynju (Gross- und Klein-Döbern) a Wóseńku (Gross-Osnig); do Wóseńka słušatej hišće wsy Brjazynka (Bräsinchen) a Harnišojce (Harnischdorf). Po posl. ludlič. 1880 maju: W. Dobryń 526, M. Dobryń 377 a Wóseńk 547 dušow. Brjazynka ma nimale 200 a Harnišojce wokoło 50. Skóněnje je blisko Wóseńka hišće wjesčička „Rozdžice“, němscy zwudmowana „Schnapsdorf“, wok. 1860 nastala, kiž je cyle khuda a serbska.

Wosady Dobrynjej a Wóseńk su hišće dospołnje serbske, tak zo němska Boža słužba trjeba była njeby, wothladujemy-li wot wobsedzerjow knježich dworow. A džiw! tež tudy je kóždu nje-dželu najprjedy němska a potom hakle serbska Boža słužba a za lěto 6 raz němska a trójcy serbska spowědz. Kajke je to njesprawne a džiwne napravjenje! Při tym pak je k. farař Schadow, přez 60 lět stary šedziwc, rodź. z Bórkow, dobry Serb a ma wutrobu za potrjeby swojeje serbskeje wosady. Tu płaći přisłowo: usus est tyrannus! Jeho fara je jena z najlěpje mytowanych po cyłych serbskich a němskich Delnich Łužicach.